

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519010296
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8519010296.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M. MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. marca 2020, v trestnej veci obž. Y. U., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31.07.2019, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/13/2019 zo dňa 18. novembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa na hlavnom pojednávaní uznesením zo dňa 18. novembra 2019 pod sp. zn. 8T/13/2019 podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného Y. U., nar. XX.XX.XXXX v M., okres F. Z., trvale bytom M. XXX, okres F. Z., stíhaného podľa obžaloby Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa č. k. Pv 263/19/7710-6 zo dňa 15.08.2019 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31.7.2019, na tom skutkovom základe, že

-dňa 19.03.2019 v čase o 11.15 hod. v lesnom poraste zvanom „Lazy“ nachádzajúcom sa na parcele registra E parc. č. XXXX v katastrálnom území obce M., okres F. Z., patriacej do lesného pôdneho fondu, evidovanej na LV č. XXXX, ktorej vlastníkom je spoločnosť S. F. C., k.s. si bez povolenia na výrub a ťažbu dreva prisvojil 23 kusov konárov druhu Smrek obyčajný (*Picea abies*) o rôznej dĺžke do 200 cm a rôznom priemere do 3 cm, ktoré zbieral zo zeme v lese, čím spoločnosti S. F. C., k. s., P. N. XXX, XXX XX P., IČO: 46 429 611, spôsobil škodu vo výške 0,59 eur, pričom uvedeného skutku sa dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 1T/37/2018-81 zo dňa 29.03.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.4.2018, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 5 (päť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 20 (dvadsať) mesiacov,

postúpil Okresnému úradu Stará Ľubovňa, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by sa mal prejednať ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť prokurátor, ktorú následne písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.01.2020. V úvode rekapituluje skutok, pre ktorý podal obžalobu, odôvodnenie napadnutého uznesenia ako aj ust. § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, § 280 ods. 2 Tr. poriadku, §§ 29 ods. 1, 33 ods. 5, 34 ods. 5 vyhlášky č. 453/2006 Z.z. Ministerstva pôdohospodárstva SR o hospodárskej úprave lesov a ochrane lesa. V ďalšom podrobne rozoberá skutkovú podstatu trestného činu krádeže s tým, že v danom prípade došlo k odcudzeniu 23 ks drevnej hmoty - konárov o dĺžke 200 cm a priemere pri hrubšom konci 3 cm. Má za to, že je irelevantné, či drewná hmotá patriaca do lesného pôdneho fondu je o stredovom priemere nad 7 cm alebo pod 7 cm a normy obsiahnuté vo vyhláške 453/2006 Z.z. nie je možné aplikovať na posúdenie skutočností, či došlo

k naplneniu skutkovej podstaty súdeného trestného činu. Zákonodarca nezákonný výrub na lesných (ale aj iných) pozemkoch postihuje najmä trestným činom ochrany stromov a krov podľa § 306 Tr. zákona a vlastníctvo k drevu patriacemu do lesného pôdneho fondu skutkovou podstatou krádeže. Nesúhlasí ani s aplikáciou zásady subsidiarity trestnej represie alebo materiálneho korektívu, pričom obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za taký istý čin, teda prisvojenie si dreva z lesného pozemku. Zdôrazňuje, že v danej veci bol obžalovaný uznaný za vinného trestným rozkazom a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom medzi vydaním trestného rozkazu a napadnutého uznesenia nedošlo ani k zmene objektu trestného činu ani hmotného predmetu útoku. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a uložiť okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Z vyjadrenia obhajcu obžalovaného k dôvodom sťažnosti prokurátora je zrejmé, že má za to, že okresný súd vo veci rozhodol zákonným spôsobom. Obžalovaný nešiel do lesného porastu so sekerou a nemal v úmysle odcudiť drevnú hmotu (strom). Pozbieral po zemi len suché konáre, ktoré by v budúcnosti len zhnili. Pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle postihovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona zmocnenie sa akéhokoľvek kúska drevnej hmoty (t.j. suchej haluzoviny, konárov), v takom prípade, by bola postihovaná podľa ust. Tr. zákona každá trestnoprávne zodpovedná osoba, ktorá by použila na rozloženie ohňa v lese konáre pozbierané zo zeme nachádzajúce sa v lesnom poraste. Navrhol podanú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na podklade tejto sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba - okresný prokurátor a to včas, avšak táto nie je dôvodná.

Je potrebné konštatovať, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal podstatné dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe okresného prokurátora. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Zabezpečené dôkazy boli prvostupňovým súdom vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku sú odrazom výsledkov dokazovania, s ktorými sa krajský súd stotožnil a tieto považuje za správne a z dôvodu neopakovania tam uvedených skutočností v celom rozsahu naň odkazuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje rozsiahle a podrobné odôvodnenie, v ktorom je vyložené, ktoré skutočnosti boli vzaté za dokázané a o ktoré dôkazy sa prvostupňový súd opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Úplnosť vykonaných dokazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000>> Trestného poriadku. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Na podklade dôkaznej situácie uvedenej v odôvodnení napadnutého uznesenia prvostupňový súd okrem iného ustálil, že obžalovaný v danom prípade neťažil v lese, teda nevyrúbal žiaden strom. Je zrejmé že pozbieral suché haluze zo zeme. Aj keď je pravdou, že aj haluz zo stromu sa podľa všeobecnej definície pojmu „drevo“ môže považovať za drevo, je zrejmé, že ani zákonodarca nemienil každé prisvojenie si „dreva“ považovať za trestný čin. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal na zásadu chápania trestnej represie ako „ultima ratio“ orgánmi aplikácie práva, t.j. orgány činné v trestnom konaní a súdy by mali dať prednosť uplatňovaniu mimo trestnej zodpovednosti pred postihom podľa predpisov trestného práva. Princíp ultima ratio má funkciu subsidiárnu, ktorá spočíva v tom, že právne predpisy z oblasti trestného práva majú byť používané len vtedy, pokiaľ použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprichádza do úvahy alebo ich použitie je zjavne neúčelné. Pri výklade pojmu „drevo“ pre účely § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 sa okresný súd priklonil k tomu, že drevom pre účely Trestného zákona sa rozumie drevná hmota stromu. Súd prvého stupňa pritom vychádzal aj z účelu, ktorý sa mal týmto ustanovením dosiahnuť, a to chrániť stromy v lesoch pred ich predčasným a nekontrolovaným výrubom. Zber suchých haluzí zo zeme, aj keď z lesného pozemku, nenaplnia podľa názoru prvostupňového súdu, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona účinného do 31.07.2019, keďže tu absentuje objekt trestného činu.

Za tohto stavu konanie obžalovaného nemôže byť posúdené ani ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona účinného do 31.07.2019, pretože, ak konanie obžalovaného nenaplnilo základnú skutkovú podstatu prečinu krádeže (v tomto prípade podľa § 212 ods. 2 písm. d) Tr. zákona účinného do 31.07.2019), nemohlo naplniť ani kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu krádeže. Okresný súd preto dospel k záveru, že pri žalovanom skutku nejde o trestný čin, ale tento skutok by sa mal prejednať ako priestupok. Príslušným na prejednanie priestupku proti majetku podľa zákona o priestupkoch, príp. priestupku na úseku lesného hospodárstva podľa zákona o lesoch je okresný úrad, v danom prípade Okresný úrad Stará Ľubovňa, preto mu súd prvého stupňa v zmysle § 280 ods. 2 Tr. poriadku vec postúpil.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu sa stotožnil so záverom okresného súdu, avšak iba ohľadne použitia zásady „ultima ratio“.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona (účinného do 31.07.2019) sa dopustí ten páchatel', ktorý si neoprávnene prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a takou vecou je drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu. Trestná sadzba je stanovená až na dva roky odňatia slobody.

Podľa § 10 ods. 1 Trestného zákona je trestný čin, ktorý je prečinom, definovaný ako

a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo

b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa ods. 2, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Pri prečinoch Trestný zákon okrem formy zavinenia ustanovuje aj skúmanie závažnosti trestného činu, ktorá je jeho materiálnou stránkou. Závažnosť je zafinovaná ako taxatívny výpočet okolností potrebných na posúdenie vymedzenia prečinu (§ 10 ods. 2). Týmto okolnosťami sú spôsob spáchania a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia a pohnútky. Spravidla ide o premenlivé pojmy, ktorých zistenie je podstatné pre rozhodnutie o čine. Ak ich posúdením je závažnosť činu nepatrná, nejde o prečin. V prípade negatívneho vymedzenia prečinu z hľadiska závažnosti prichádza v rámci trestného stíhania voči konkrétnemu obvinenému do úvahy postúpenie veci alebo zastavenie trestného stíhania.

I keď formálne znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona boli v posudzovanom prípade naplnené, odvolací súd po preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že po vyhodnotení všetkých uvedených kritérií možno konštatovať, že vzhľadom na spôsob vykonania činu, následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'ov je jeho závažnosť nepatrná, nejde teda o prečin - čin súdne trestný. Okresný súd teda správne aplikoval materiálny korektív v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách ods. 2 § 10 Tr. zákona. To znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív).

Zo strany obžalovaného nešlo o vopred premyslenú trestnú činnosť. Do lesného porastu zvanom „Lazy“ patriaceho do lesného pôdneho fondu v katastrálnom území obce M. sa vybral s jediným motívom - nazbierať si drevo na kúrenie zo spadnutých konárov, pričom tieto ani sám nepíli, len ich zbieral zo zeme. Jednalo sa o skoro bezcennú drevnú hmotu (v obžalobe vyčíslená škoda vo výške 1,19 eur, v napadnutom uznesení suma 0,59,- eur), ktorá bola ponechaná, resp. spadla na zem a tam by zhnila. Jednalo sa však o lokalitu, ktorá patrí do lesného pôdneho fondu, o čom mal obžalovaný vedomosť a to aj z dôvodu jeho predchádzajúceho trestného stíhania, za privlastnenie si dreva z tejto lokality, a preto konanie obžalovaného nemožno celkom ponechať bez povšimnutia, pretože v rámci ďalšieho zákonného postupu môže dôjsť k jeho potrestaniu v priestupkovom konaní.

K jednotlivým odvolacím námietkam okresného prokurátora, pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov krajský súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na

podklade štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že možno sa stotožniť a prisvedčiť argumentácii prokurátora týkajúceho sa výkladu pojmu drevo a jeho zmocneniu sa z lesného pozemku, avšak okresný súd sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal s ďalšími okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie, najmä z pohľadu materiálneho korektívu. Na tomto mieste preto aj odvolací súd upriamuje pozornosť prokurátora na vyššie uvedené skutočnosti.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd považoval sťažnosť okresného prokurátora za nedôvodnú a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.